

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Kateřiny Horákové a soudců Mgr. Ing. Davida Bokra a JUDr. Michaely Janouškové ve věci

navrhovatelky: **Compas Capital Consult, s. r. o.**, IČO 62301730
sídlem Na Drahách 247, 739 25 Sviadnov
zastoupená Mgr. Bohdanou Šocovou, advokátkou
sídlem Kateřinská 107/5, 779 00 Olomouc,

za účasti: **1) Vodárny Kladno - Mělník, a. s.**, IČO 46356991
sídlem U vodojemu 3085, 272 01 Kladno
zastoupená JUDr. Jiřím Linkem, advokátem
sídlem Vodičkova 791/39, 110 00 Praha 1,
2) Městské státní zastupitelství v Praze
sídlem náměstí 14. října 2188/9, 150 00 Praha 5

o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady konané dne 28. dubna 2004 a zaplacení přiměřeného zadostiučinění, **k odvolání navrhovatelky** proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. června 2010, č. j. 25 Cm 91/2004-279,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku I. písm. a), b), c), d), e), f), g), i), j) a k) mění tak, že se vyslovuje neplatnost usnesení valné hromady společnosti Vodárny Kladno - Mělník, a. s. konané dne 28. dubna 2004, jimiž byl pod bodem 1. pořadu jednání schválen jednací a volební řád, byli zvoleni předsedající, zapisovatelka, ověřovatelé a skrutátoři valné hromady, byla pod bodem 3. pořadu jednání schválena zpráva představenstva o podnikatelské činnosti a stavu majetku společnosti za rok 2003 a roční účetní závěrka za rok 2003, pod bodem 5. pořadu jednání došlo ke schválení změny stanov spočívající v rozšíření čl. 5 stanov o bod 21 – realitní činnost a bod 22 - pronájem a půjčování věcí, a změny čl. 31 bod 1 stanov zvýšením počtu členů představenstva na 7, pod bodem 6. pořadu jednání byli zvoleni členové představenstva: Dr. Ing. Pavel Chudoba, Ing. Ondřej Beneš, PhD., Ing. František Barák, PaedDr. Miroslav Lid, Miroslav Baloun; a členové dozorčí rady: Mgr. Pavel Rynt, Ing. Aleš Conner, RNDr. Tomáš Paclík.
- II. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku II. potvrzuje.
- III. Účastnice společnost Vodárny Kladno – Mělník, a. s. je povinna zaplatit navrhovatelce k rukám její právní zástupkyně na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně, odvolacího a dovolacího řízení částku 82 259,90 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kalousková.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze v záhlaví uvedeném usnesením zamítl návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti Vodárny Kladno-Mělník, a. s. (dále jen „společnost“) konané dne 28. dubna 2004, jímž bylo rozhodnuto o záležitostech specifikovaných v petitu pod body a) až k), které byly převzaty do výroku rozhodnutí napadeného usnesení (výrok I.), zamítl návrh na zaplacení přiměřeného zadostiučinění ve výši 20 000 Kč (výrok II.) a navrhovatelce uložil povinnost zaplatit společnosti k rukám jejího právního zástupce na náhradě nákladů řízení částku 22 440 Kč (výrok III.).
2. Navrhovatelka se návrhem podaným dne 26. července 2004 domáhala vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti přijatých pod bodem 1. pořadu jednání (procedurální usnesení), pod bodem 3. pořadu jednání týkajících se schválení zprávy představenstva o podnikatelské činnosti a stavu majetku za rok 2003 (f), schválení roční účetní závěrky za rok 2003 (g), schválení návrhu na rozdělení zisku ve výši 13 390 000 (h), pod bodem 5. pořadu jednání, jímž došlo ke schválení změny stanov (i), a pod bodem 6. pořadu jednání, kdy došlo k volbě členů představenstva (j), volba členů dozorčí rady (k). Zároveň požadovala přiměřené zadostiučinění ve výši 20 000 Kč.
3. Soud prvního stupně věc posuzoval podle zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. prosince 2013 (dále jen „obch. zák.“) a zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. prosince 2013 (dále jen „obč. zák.“). Na straně navrhovatelky, která je vlastníkem 59 ks emitovaných akcií společnosti, shledal aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu podle § 131 odst. 1 obch. zák. a shledal i dodržení tam stanovené prekluzivní lhůty.
4. Soud prvního stupně vyšel z toho, že:
 - valná hromada přijala procedurální usnesení (pod bodem 1 programu), schválila zprávu představenstva o podnikatelské činnosti a stavu majetku společnosti za rok 2003, schválila účetní závěrku za rok 2003, schválila návrh představenstva na rozdělení zisku ve výši 13 390 000 Kč (pod bodem 3 programu), změnila stanovy společnosti (pod bodem 5 programu), zvolila členy představenstva a dozorčí rady (pod bodem 6 programu);
 - společnost měla v době konání valné hromady zapsán v obchodním rejstříku základní kapitál ve výši 1 692 154 000 Kč, který byl rozdělen na 1 597 867 akcií na jméno o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, 94 286 akcií na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč a jednu akcií se zvláštními právy o jmenovité hodnotě 1 000 Kč (tzv. zlatá akcie pro Fond národního majetku);
 - akcie na jméno byly převoditelné pouze mezi akcionáři, kteří byli vlastníky akcií na jméno, nebo mezi akcionářem, který byl vlastníkem akcií na jméno, a územně samosprávným celkem (obcí), a to pouze se souhlasem valné hromady;
 - výkon hlasovacích práv byl omezen nejvyšším přípustným počtem hlasů jednoho akcionáře, který činil patnáct procent z celkového počtu hlasů připadajících na vydané akcie; nejvyšší přípustný počet hlasů každého akcionáře činil 253 823 hlasů;
 - v průběhu let 2002 a 2003 uzavřeli akcionáři společnosti z řad měst, obcí či sdružení obcí (dále jen „obce“) jako budoucí prodávající, a Česká spořitelna, a. s. jako budoucí kupující, smlouvy o budoucích smlouvách o koupi akcií společnosti, jimiž se budoucí prodávající zavázali prodat budoucím kupujícím akcie emitované společností. Současně s tím obce uzavřely smlouvy, jimiž

jako příkazci udělily České spořitelně a. s. příkaz k výkonu akcionářských práv ve společnostech vyplývajících z vlastnictví akcií (dále jen „sporné smlouvy“);

- Česká spořitelna, a. s. tak byla zmocněna k výkonu akcionářských práv obcí ohledně konkrétního počtu akcií (jednotlivě uvedených v odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně);

- substitučními plnými mocemi ze dne 17. června 2003 a 23. dubna 2004 Česká spořitelna, a. s. (pod)zmocnila k výkonu akcionářských práv obcí v rozsahu původních plných mocí Středočeskou infrastrukturu, a. s.;

- substituční plnou mocí ze dne 27. dubna 2004 Středočeská infrastruktura, a. s. dále (pod)zmocnila k výkonu akcionářských práv obcí v rozsahu původních plných mocí JUDr. Martina Kortu;

- kromě toho statutární město Kladno zmocnilo plnou mocí ze dne 8. dubna 2003 k výkonu akcionářských práv v rozsahu 147 800 akcií na jméno Středočeskou infrastrukturu, a. s., a ta plnou mocí ze dne 27. dubna 2004 (pod)zmocnila k výkonu těchto akcionářských práv v rozsahu původní plné moci JUDr. Martina Kortu;

- statutární město Kladno usnesením ze dne 15. dubna 2004 delegovalo jako svého zástupce na valnou hromadu společnosti Antonína Kajgra;

- na valné hromadě společnosti se JUDr. Martin Korta prezentoval plnými mocemi a usneseními zastupitelstev obcí, které při výkonu jejich akcionářských práv zastupoval. Počet hlasů statutárního města Kladna, jimiž JUDr. Martin Korta na valné hromadě disponoval, převyšoval ve stanovách určený limit. JUDr. Martin Korta proto zastupoval na valné hromadě statutární město Kladno v rozsahu 253 13 akcií na jméno a Antonín Kajgr v rozsahu 10 akcií na jméno.

5. Soud prvního stupně vzal za prokázané, že předmětná valná hromada byla svolána řádně, byla usnášeníschopná a usnesení byla přijata potřebným počtem hlasů, přičemž v souladu s § 186c obch. zák. nebylo přihlíženo k akciím, s nimiž není spojeno právo hlasování. Žádný z namítaných důvodů neplatnosti usnesení valné hromady soud prvního stupně neshledal.
6. Nepřisvědčil ani argumentům navrhovatelky poukazujícím na (pro obce) nevýhodné podmínky sporných smluv a potvrdil platnost těchto smluvních závazkových vztahů.
7. K otázce platnosti plných mocí udělených obcemi soud prvního stupně uvedl, že ve všech případech šlo o zvláštní plné moci k zastupování na valné hromadě společnosti, a dovedl, že taková plná moc může být udělena rovněž k zastupování na více valných hromadách. Nepřisvědčil tak argumentu navrhovatelky, podle něhož vzhledem k tomu, že předem není znám pořad jednání valné hromady, může být plná moc udělena pouze na jednu (konkrétní) valnou hromadu. K tomu doplnil, že vyloučeno není ani to, aby zástupce své zástupčí oprávnění prostřednictvím substituční plné moci delegoval na třetí osobu, což platí též pro „přenesení“ práva zastupitelstva obce delegovat na valnou hromadu obchodních společností, v nichž má majetkovou účast, svého zástupce.
8. Při svých úvahách soud prvního stupně zohlednil také to, že zrušením napadených usnesení valné hromady by po více než šesti letech došlo k podstatnému zásahu do práv získaných v dobré víře třetími osobami, a to tím spíše, že neplatnost usnesení nenamítají obce, nýbrž navrhovatelka, která zmocnění neudělila.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kalousková.

9. Soud prvního stupně s odkazem na § 183 odst. 1 ve spojení s § 131 odst. 1 obch. zák. uzavřel, že usnesení napadené valné hromady nejsou v rozporu s právními předpisy ani stanovami. Možnost vyslovit neplatnost usnesení valné hromady pro obcházení zákona z těchto předpisů neplatí. Proto návrh zamítl.
10. Vzhledem k tomu, že soud neplatnost napadených usnesení nevyslovil, nepřiznal navrhovatelce ani právo na přiměřené zadostiučinění v požadované výši 20 000 Kč, když navíc tento nárok navrhovatelka ani po poučení soudem nijak nezdůvodnila.
11. O nákladech řízení soud prvního stupně rozhodl podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a příslušných ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách za poskytování právních služeb (advokátní tarif) a úspěšně společnosti přiznal právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 22 440 Kč.
12. Po rozhodnutí soudu prvního stupně vstoupilo do řízení Městské státní zastupitelství v Praze.
13. Proti usnesení soudu prvního stupně podala navrhovatelka odvolání, domáhajíc se zrušení napadeného usnesení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení, případně změnu rozhodnutí tak, aby bylo návrhu vyhověno.
14. Předně namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, rovněž soudu prvního stupně vytýká, že rozhodl na základě nedostatečných skutkových zjištění a jeho právní posouzení je tak vadné.
15. Odvolatelka shrnula nejvýznamnější nesprávné závěry soudu prvního stupně, trvající na tom, že plné moci, na základě nichž byla vykonávána akcionářská práva, jsou neplatné pro obcházení zákona, konkrétně zákaz dispozice s hlasovacími právy bez souhlasu valné hromady a pravomoc zastupitelstva dle zákona o obcích.
16. Odvolatelka v odvolání rozšířila návrh o další důvod neplatnosti, a to rozpor usnesení o schválení rozdělení zisku s ustanovením § 178 odst. 1 obch. zák., neboť zisk byl rozdělen na tantiémy členů orgánů, aniž by byl použit i na dividendy akcionářů.
17. Společnost navrhla potvrzení napadeného usnesení jako věcně správného, s eventuální výjimkou týkající se bodu o schválení rozdělení zisku.
18. Společnost má za to, že důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady může být jen rozpor se zákonem či stanovami, nikoli obcházení zákona. Vyjadřuje se k převodu hlasovacích práv akcionáři na Českou spořitelnu, a. s. a její nástupce, jakož i k argumentaci odvolatelky o porušení zákona o obcích.
19. Společnost dodává, pokud jde o ohrožení práva třetích osob získaných v dobré víře, lze považovat za notorietu, že za 6 let existence statutárního orgánu společnosti byla uzavřena řada smluv a dalších právních úkonů, které by v případě vyslovení neplatnosti o konstituování statutárního orgánu byly neplatné, a tudíž by se to dotklo všech účastníků takových smluv.
20. Městské státní zastupitelství se ztotožnilo s argumentací odvolatelky, včetně odvolacího návrhu, tj. odvoláním napadené usnesení zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení, popř. je změnit a podanému návrhu vyhovět.

21. Má za to, že jestliže sám soud prvního stupně konstatoval obcházení stanov (omezení převoditelnosti akcií na jméno) a přesto dospěl k závěru, že takové jednání nezpůsobuje neplatnost usnesení valné hromady, není jeho závěr správný. Stejně tak se plně přiklání k argumentaci odvolatelky ohledně neplatnosti plných mocí, kdy plná moc posloužila osobě, které byla postoupena hlasovací práva v rozporu se stanovami i se zákonem o obcích. Tato porušení lze charakterizovat jako podstatné porušení práv; nelze odhlédnout ani od dalších tvrzení navrhovatelky, jež logicky popisují vývoj ve společnosti a jednotlivé kroky směřující k ovládnutí předem určenými subjekty.
22. K odvolání navrhovatelky Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 19. března 2012, č. j. 14 Cmo 487/2010-373, změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že vyslovil neplatnost usnesení valné hromady společnosti konané dne 28. dubna 2004, jímž byl pod bodem 3 pořadu jednání schválen návrh představenstva na rozdělení zisku ve výši 13 390 000 Kč za rok 2003, včetně rozhodnutí o stanovení tantiém. Ohledně zamítnutí návrhu na vyslovení neplatnosti co do zbývajících bodů pořadu jednání valné hromady potvrdil výrok I., rovněž potvrdil zamítavý výrok II. a rozhodl o náhradě nákladů řízení.
23. Odvolací soud předně uvedl, že napadené usnesení soudu prvního stupně netrpí namítanou vadou spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti. Závěry soudu prvního stupně jsou seznatelné, odvolatelka je také napadá (ke kritériím posouzení přezkoumatelnosti rozhodnutí srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. června 2013, sp. zn. 29 Cdo 2543/2011, uveřejněný pod číslem 100/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dostupný též na www.nsoud.cz).
24. Odvolací soud shledal jediný důvod pro vyslovení neplatnosti (který byl uplatněn až v odvolacím řízení) pokud jde o usnesení o schválení rozdělení zisku, který byl zčásti převeden do rezervního a sociálního fondu, na tantiémy, nikoliv však na dividendy, odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. února 2010, sp. zn. 29 Cdo 1326/2009, uveřejněné pod číslem 13/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek. Jinak odvolací soud závěrům soudu prvního stupně, pro které nedovodil neplatnost předmětných smluv, včetně toho, že nešlo o obcházení § 156 odst. 4 obch. zák. upravujícího převoditelnost akcií na jméno, přisvědčil.
25. Proti té části výroku odvolacího soudu, jímž byly potvrzeny výroky I. a II. usnesení soudu prvního stupně, podala navrhovatelka dovolání, které Nejvyšší soud usnesením ze dne 22. září 2015, č. j. 29 Cdo 2133/2013-404, zamítl.
26. Nálezem ze dne 10. října 2017, sp. zn. III. ÚS 3733/15, Ústavní soud k ústavní stížnosti navrhovatelky zrušil výše uvedené usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. září 2015, č. j. 29 Cdo 2133/2013-404, vytýkáje Nejvyššímu soudu, že postupoval nesprávně, neboť „izoloval otázky předestřené navrhovatelkou v části II. dovolání od zbývajících částí dovolání, ve kterých byla uvedena stěžejní dovolací argumentace“, aniž by rozpoznal „otázky zásadního právního významu, a to včetně otázky týkající se (...) kvalifikace vztahu mezi Českou spořitelnou, a. s., a obcemi jako zastoupení“. Nato Ústavní soud uložil Nejvyššímu soudu, aby „danou problematiku posuzoval nikoli izolovaně, nýbrž přistoupil k hodnocení podstatných okolností komplexně“.
27. Následně Nejvyšší soud usnesením ze dne 23. května 2019, č. j. 27 Cdo 5127/2017-452, předchozí usnesení odvolacího soudu v části výroku, kterou byl potvrzen výrok I. a II. usnesení soudu prvního stupně, a ve výroku o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů, zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

28. Nejvyšší soud při respektování závěru Ústavního soudu shledal dovolání přípustným k řešení otázek spojených s námitkami neplatnosti plných mocí udělených akcionáři – obcemi České spořitelně, a. s. jakož i k řešení otázky, zda lze vyslovit neplatnost usnesení valné hromady pro obcházení zákona či stanov.
29. K otázkám spojeným se zastupováním akcionářů – obcí na valné hromadě Nejvyšší soud uzavřel, že podle § 184 odst. 1 obch. zák. mohl akcionář udělit i neomezenou plnou moc, na jejímž základě zmocněnec vykonává jménem akcionáře jeho práva (včetně práva hlasování) podle svého nejlepšího svědomí a vědomí. Sama skutečnost, že zmocněnec není při výkonu hlasovacího práva omezen pokyny akcionáře a hlasovací právo vykonává na základě vlastního uvážení, nečiní udělenou plnou moc neplatnou a není důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, o nichž takový zmocněnec hlasoval.
30. Nejvyšší soud setrval i na (Ústavním soudem nezpochybněném) závěru, podle něhož i na zastupování akcionáře na valné hromadě na základě plné moci dopadá ustanovení § 33a obč. zák., umožňující zmocněnci akcionáře (pod)zmocnit k zastupování na valné hromadě třetí osobu. Opačný závěr by znamenal ničím neodůvodněný zásah do autonomie vůle akcionáře. Řečené pak platí i pro akcionáře – obce. I zmocněnec obce je oprávněn za podmínek § 33a odst. 1 obč. zák. udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něj jednala na valné hromadě obchodní společnosti, v níž má obec majetkovou účast. Přes specifický charakter obce jako veřejnoprávní korporace, na níž nelze mechanicky aplikovat principy a pravidla dopadající na právnické osoby soukromého práva, se postavení obce při udělení plné moci k zastupování na valné hromadě v zásadě neliší od postavení jiných společníků či akcionářů společnosti. Určení zástupce, který bude obec na valné hromadě zastupovat, jakož i podmínky, za nichž ke vzniku zastoupení dojde, jsou odrazem autonomie vůle obcí, která je garantována principem územní samosprávy. I pro osobu zmocněnou obcí k zastupování na valné hromadě platí, že je oprávněna udělit další plnou moc za podmínek § 33a odst. 1 obč. zák. Ani úmysl akcionáře vlastníciho akcie na jméno, jejichž převoditelnost je omezena, tyto akcie v budoucnu (až to bude právně možné) převést na třetí osobu, sám o sobě nikterak neodporuje zákonu.
31. Nejvyšší soud, vědom toho, že v poměrech projednávané věci Ústavní soud zdůraznil její specifické okolnosti s tím, že je nutné je posoudit v jejich komplexnosti a ve skutkově obdobném sporu pak výslovně uvedl (v nálezu sp. zn. IV. ÚS 2018/16), že ústavně konformním je takový výklad, podle něhož jsou sporné smlouvy a na ně navazující plné moci jednáním nedovoleným a nepoživajícím právní ochrany. V projednávané věci nasvědčují doposud zjištěné okolnosti tomu, že účelem sporných smluv a udělených plných mocí bylo v rozporu se zákonem převést na Českou spořitelnu, a. s., resp. v konečném důsledku na Středočeskou infrastrukturu, a. s. hlasovací (a další akcionářská práva), aniž by došlo k převodu akcií a aniž by Česká spořitelna, a. s., resp. Středočeská infrastruktura, a. s. měly skutečně v úmyslu akcie na jméno poté, kdy dojde ke změně stanov v části upravující omezení převoditelnosti akcií, koupit.
32. Nejvyšší soud proto, respektuje přitom Ústavním soudem vyslovený názor, uzavřel, že plné moci, které udělily obce České spořitelně, a. s. (resp. Středočeské infrastrukturu, a. s.) odporují zásadám poctivého obchodního styku a v souladu s § 265 obch. zák. nepoživají právní ochrany. České spořitelně, a. s., ani Středočeské infrastrukturu, a. s. na jejich základě nevzniklo právo zastupovat obce, které plné moci udělily, a osoby vykonávající na základě těchto plných mocí akcionářská práva na zasedáních valné hromady společnosti tak nebyly oprávněny učinit. Závěr odvolacího soudu, podle něhož jsou udělené plné moci platné, a plyne z nich oprávnění osob, které se zúčastnily jménem obcí napadené valné hromady, vykonávat akcionářská práva, tak správný není.

33. Nejvyšší soud, s odkazem na četnou judikaturu, podle níž usnesení valné hromady může být za analogického použití § 39 obč. zák. neplatné pro obcházení zákona, dále uvedl, že vycházel-li odvolací soud z toho, že neplatnost usnesení valné hromady nelze vyslovit z důvodu obcházení zákona (neboť usnesení valné hromady není právním úkonem), je právní posouzení této otázky odvolacím soudem nesprávné.
34. Proti uvedenému zrušujícím usnesení Nejvyššího soudu podala společnost ústavní stížnost, kterou Ústavní soud usnesením ze dne 28. února 2020, sp. zn. III. ÚS 3391/19, odmítl.
35. Odvolací soud nejprve uvádí, že předmětem přezkumu již není posouzení platnosti usnesení valné hromady společnosti přijatého pod bodem 3. programu, tj. usnesení o návrhu na rozdělení zisku za rok 2003, včetně rozhodnutí o stanovení tantiém /výrok I. písm. h) usnesení soudu prvního stupně/. Neplatnost tohoto usnesení valné hromady byla pravomocně vyslovena výše uvedeným předchozím rozhodnutím odvolacího soudu.
36. Odvolatelka v reakci na předchozí usnesení odvolacího soudu a rozhodnutí soudu dovolacího navrhla, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve zbývajícím rozsahu změnil tak, že návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady vyhová a přizná jí požadované zadostiučinění.
37. Společnost navrhla, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně potvrdil.
38. Vrchní státní zastupitelství navrhlo změnu napadeného usnesení soudu prvního stupně v duchu odvolání navrhovatelky, přičemž rozhodnutí o požadavku navrhovatelky na přiznání přiměřeného zadostiučinění ponechalo na úvaze odvolacího soudu.
39. Předně je třeba zdůraznit, že Nejvyšší soud vyřešil mezi účastníky podstatné sporné otázky. Jednak otázku týkající se zastupování akcionářů – obcí - na valné hromadě, jakož i otázku, zda lze vyslovit neplatnost usnesení valné hromady pro obcházení zákona či stanov.
40. Nejvyšší soud se věnoval obecně otázce zastupování akcionáře na valné hromadě na základě plné moci a uzavřel, že na toto dopadá ustanovení § 33a obč. zák., umožňující zmocněnci akcionáře (pod)zmocnit k zastupování na valné hromadě třetí osobu s tím, že řečené platí i pro akcionáře - obce. Přičemž i zmocněnec obce je oprávněn za podmínek § 33a odst. 1 obč. zák. udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něj jednala na valné hromadě obchodní společnosti, v níž má obec majetkovou účast. Avšak v projednávané věci s akcentem na její specifické okolnosti uzavřel, že sporné smlouvy a na ně navazující plné moci jsou jednáním nedovoleným a nepoživajícím právní ochrany. Tudíž České spořitelně, a. s., ani Středočeské infrastrukturní, a. s. na jejich základě nevzniklo právo zastupovat obce, které plné moci udělily, a osoby vykonávající na základě těchto plných mocí akcionářská práva na zasedáních valné hromady společnosti tak nebyly oprávněny učinit.
41. Jinak řečeno dovolací soud ne/platnost sporných plných mocí již ve svém rozhodnutí vyřešil. Nejvyšší soud uzavřel, že sporné plné moci jsou neplatné. Odvolací je právním názorem vysloveným dovolacím soudem vázán, pro stručnost na jeho závěry odkazuje.
42. Tato skutečnost – neplatnost udělených plných mocí, na jejichž základě bylo na valné hromadě hlasováno a vahou těchto hlasů bylo prosazeno přijetí napadených usnesení, je sama o sobě relevantním důvodem pro vyslovení neplatnosti napadených usnesení valné hromady pro rozpor se zákonem, či jeho obcházení. A na tomto základě lze učinit závěr, že usnesení přijatá valnou hromadou nejsou souladná se zákonem. K ostatním důvodům neplatnosti usnesení valné

hromady je nutno uvést, že dovolacím soudem vyslovená neplatnost plných mocí je důvodem neplatnosti všech usnesení přijatých na předmětné valné hromadě. Tudíž není prostor se zabývat dalšími jednotlivými výhradami navrhovatelky, které ji vedly k podání předmětného návrhu.

43. Vzhledem k výše uvedenému se odvolací soud se zabýval i samotnou intenzitou konstatovaného porušení právních předpisů z pohledu § 183 odst. 1, 2 ve spojení s § 131 odst. 3 obch. zák. Uvedené ustanovení obsahuje důvody, pro které soud neplatnost usnesení valné hromady nevysloví, přestože návrh shledal důvodným.
44. Podle ustanovení § 131 odst. 3 písm. a) obch. zák. (jež se podle § 183 odst. 1 téhož zákona užije obdobně i v poměrech akciové společnosti) soud neplatnost podle § 131 odst. 1 nebo 2 obch. zák. nevysloví, jestliže došlo k porušení právních předpisů, společenské smlouvy, zakladatelské listiny nebo stanov, jehož důsledkem je jen nepodstatné porušení práv osob oprávněných domáhat se rozhodnutí podle § 131 odst. 1 obch. zák. nebo jiných osob, nebo jestliže porušení nemělo závažné právní následky.
45. V uvedeném ustanovení se promítá v něm judikatorně ustálený princip proporcionality jako obecné zásady, z něhož plyne, že ne každé porušení právních předpisů či stanov musí být důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti (za mnohá rozhodnutí Nejvyššího soudu k této otázce srov. např. rozsudek ze dne 23. května 2012, sp. zn. 29 Cdo 3399/2010, usnesení ze dne 23. února 2011, sp. zn. 29 Cdo 4820/2010, či usnesení ze dne 12. prosince 2013, sp. zn. 29 Cdo 709/2012).
46. Podle ustanovení § 131 odst. 3 písm. b) obch. zák. soud neplatnost podle § 131 odst. 1 nebo 2 obch. zák. nevysloví, jestliže by postupem podle odst. 1 došlo k podstatnému zásahu do práv získaných v dobré víře třetími osobami.
47. Uvedené ustanovení v sobě promítá zásadu ochrany dobré víry třetích osob. Pro jeho aplikaci nestačí pouze potenciální možnost zásahu do práv třetích osob; musí jít o zásah skutečný (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. května 2012, sp. zn. 29 Cdo 2068/2011).
48. Z řečeného lze uzavřít, že důvody uvedené pod písm. a) se vztahují na případy, kdy by prohlášení usnesení valné hromady za neplatné mělo pro společnost, a tedy zprostředkovaně pro její akcionáře velmi závažné důsledky, které nejsou adekvátní porušení práva, kterého se společnost dopustila. Důvody uvedené pod písm. b) jsou promítnutím zásady ochrany třetích osob. Nelze totiž dopustit, aby pro porušení povinností ve vztahu k jejím akcionářům utrpěly závažnou újmu osoby stojící vně společnosti, a jež nemají žádnou zákonnou možnost jednání společnosti ovlivňovat a ve vztahu ke společnosti jsou v dobré víře.
49. Odvolací soud v poměrech projednávané věci shrnuje, řešené porušení zákona, resp. jeho obcházení mělo zcela zásadní právní následky, neboť na valné hromadě hlasovaly osoby, které k tomu neměly platné oprávnění. Přijatá napadená usnesení valné hromady odvolací soud považuje za závažné rozhodnutí, představující podstatný a významný zásah nejen do práv navrhovatelky, ale i do práv všech akcionářů, proto dle odvolacího soudu není dán prostor pro aplikaci § 131 odst. 3 obch. zák. Přijatá napadená rozhodnutí valné hromady mají závažné právní následky pro všechny akcionáře. Zbývá dodat, že nebylo ani prokázáno, že by došlo ke skutečnému podstatnému zásahu do práv třetích osob nabytých v dobré víře. K tomu odvolací soud pro úplnost dodává, že stále platí zásada, dle níž nebyla-li vyslovena neplatnost usnesení valné hromady, je třeba na takové usnesení hledět jako na platné. Jinak řečeno, zvolení členové představenstva byli osobami oprávněnými jednat za společnost dle kompetencí daných jejími stanovami po dobu trvání jejich funkčního období založeného jejich volbou (výše uvedenou)

a činit za ni úkony; vyslovení neplatnosti napadeného usnesení valné hromady na platnost těchto úkonů nemá vliv.

50. K navrhovatelkou požadovanému zadostiučinění:

Soud prvního stupně neshledal napadená usnesení valná hromady v rozporu s právními předpisy ani stanovami, tudíž nebyl důvod zabývat se věcí z pohledu § 131 odst. 3 obch. zák. a ani požadavkem na zadostiučinění uplatněným v souladu s § 131 odst. 4 obch. zák.

51. Vzhledem k výše uvedeným závěrům odvolacího soudu, jež jej vedly k vyslovení neplatnosti napadených usnesení valné hromady, pak se s tímto navrhovatelkou uplatněným nárokem vypořádává odvolací soud.

52. Požadavek zadostiučinění navrhovatelka zdůvodnila porušením jejích základních práv jako akcionáře - podílet se na řízení, zisku a likvidačním zůstatku při zániku společnosti dle § 155 odst. 1 obch. zák., práva na informace ohledně ekonomických ukazatelů odůvodňujících výhodnost provozního modelu dle § 180 odst. 1, 4 obch. zák., práva na rovné zacházení s akcionáři. Navrhovatelka nákupem akcií společnosti předpokládala zhodnocení této investice, která souvisela zejména s charakterem hlavního předmětu podnikání. Upozorňovala na protiprávní ovládnutí společnosti konkurenční společností z koncernu Veolia Water, kdy tato skupina prosadila do představenstva osoby, které vykonávají funkce v konkurenčních společnostech a porušují zákaz konkurence. Tyto osoby připravily a zevnitř společnosti prosadily vyvedení hlavního předmětu podnikání, z podniku se tak stává „prázdná slupka“, nevyvíjí vlastní aktivní činnost, není schopna zvyšovat základní kapitál, ani z vlastních zdrojů investovat do infrastruktury. Přímá škoda tak spočívá ve zmenšení majetku společnosti a tím hodnoty akcií, a nepřímá škoda spočívá v omezených zdrojích společnosti tvořit zdroje vlastní činnosti. Příčinnou souvislost mezi vznikem škody a rozporem rozhodnutí valné hromady s právními předpisy spatřuje v tom, že bez svolení nového představenstva by nedošlo k předložení návrhů smlouvy o prodeji části podniku a nájmu a provozování infrastruktury na následující valné hromadě dne 15. září 2004 a tím k vyvedení majetku ziskové činnosti ze společnosti. Výši požadovaného zadostiučinění pak navrhovatelka určila částkou 20 000 Kč vzhledem k intenzitě porušení práv akcionáře ze strany společnosti a vztáhla ji k dvojnásobku nominální hodnoty jí držných akcií. Sankční povaha zadostiučinění by měla být trestem a jistou výstrahou pro budoucnost a odradit společnost od podobného jednání do budoucna.

53. Předpoklady pro přiznání práva na přiměřené zadostiučinění byly v rozhodné době zakotveny v § 131 odst. 4 obch. zák., dle kterého osoby, které utrpěly škodu v důsledku toho, že rozhodnutí valné hromady bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami, mají vůči společnosti právo na její náhradu, dále právo na přiměřené zadostiučinění za porušení základních práv společníka, které může být poskytnuto i v penězích. Toto právo mají osoby uvedené v předchozí větě i v případě, že soud nevysloví neplatnost usnesení valné hromady z důvodů uvedených v odstavci 3. Právo na přiměřené zadostiučinění musí být uplatněno ve lhůtě stanovené pro podání návrhu na neplatnost usnesení valné hromady nebo ve lhůtě 3 měsíců ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí soudu podle odstavce 3, jinak zaniká.

54. Navrhovatelka uplatnila toliko právo na přiměřené zadostiučinění za porušení základních práv společníka, jiný požadavek ve smyslu citovaného ustanovení nevznesla. K tomu odvolací soud dodává, že případná nemajetková újma vzniklá porušením jiných než základních práv společníka přiměřeným zadostiučiněním podle § 131 odst. 4 obch. zák. kompenzována být nemůže.

55. Z obsahu spisu se podává, že základní akcionářská práva odvolatelky porušena nebyla. Odvolatelka se předmětné valné hromady zúčastnila, vyjadřovala se k jí namítaným sporným otázkám, požadovala vysvětlení, (které jí bylo poskytnuto), proti sporným bodům programu protestovala, o jednotlivých bodech programu valné hromady hlasovala. Své námitky proti přijatým usnesením valné hromady pak vtělila do podaného návrhu s tím, že z důvodů v něm prezentovaných nesouhlasí, jak valná hromada rozhodla. Odvolací soud proto požadavek navrhovatelky na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění neshledal opodstatněný, neboť její základní práva akcionáře v souvislosti s napadenou valnou hromadou porušena nebyla, byť byla vyslovena její neplanost.
56. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem odvolací soud usnesení soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. ve výroku I. změnil a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení; ve výroku II., jímž byl zamítnut návrh na zaplacení zadostiučinění ve výši 20 000 Kč, podle § 219 o. s. ř. potvrdil, byť jej k zamítnutí tohoto návrhu vedly odlišné skutečnosti než soud prvního stupně.
57. Jelikož došlo ke změně napadeného rozhodnutí, odvolací soud rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudy všech stupňů. Ve věci úspěšné navrhovatelce odvolací soud přiznal dle § 142 odst. 3 ve spojení s § 224 a § 243g odst. 1 věty druhé o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení, jež vznikly v řízení před soudem prvního stupně, v odvolacím a dovolacím řízení, a to v plném rozsahu.
58. Za řízení před soudem prvního stupně činí náhrada nákladů řízení navrhovatelky 29 482 Kč. Sestává se:
- ze zaplacených soudních poplatků jednak za návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (1 000 Kč) a požadavek na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění ve výši 20 000 Kč (600 Kč), celkem 1 600 Kč;
 - z odměny za tři úkony právní služby poskytnuté do 31. srpna 2006 - převzetí právního zastoupení, doplnění obou návrhů (podání ze dne 20. září 2005), účast při jednání před soudem prvního stupně dne 22. března 2006 dle § 7, § 9 odst. 3 písm. a), § 11 odst. 1 písm. a), d), g), § 12 odst. 2 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. srpna 2006 – po 1625 Kč, včetně tří režijních paušálů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. srpna 2006 po 75 Kč, z cestovních výdajů dle § 13 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 3 304 Kč (cesta osobním automobilem Olomouc – Praha a zpět), z náhrady za promeškaný čas ve smyslu § 14 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. srpna 2006 ve výši 600 Kč (12 půlhodin po 50 Kč), navýšené o DPH podle § 137 odst. 3 o. s. ř.;
 - z odměny za tři úkony právní služby poskytnuté do 31. prosince 2012 - účast při jednání před soudem prvního stupně dne 2. dubna 2010, 4. června 2010, podání ze dne 22. dubna 2010 dle § 7, § 9 odst. 3 písm. a), § 11 odst. 1 písm. a), d), g), § 12 odst. 2 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. prosince 2013 – po 3 050 Kč, včetně tří režijních paušálů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. prosince 2012 po 300 Kč, z cestovních výdajů dle § 13 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 990 Kč (dvakrát cestovné vlakem Olomouc – Praha a zpět, včetně MHD), z náhrady za promeškaný čas ve smyslu § 14 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. prosince 2012 ve výši 2 800 Kč (2 x 14 půlhodin po 100 Kč), navýšené o DPH podle § 137 odst. 3 o. s. ř.;
 - doložené zaplacené hotové výdaje ve výši 199 Kč.

59. Za řízení před odvolacím soudem činí náhrada nákladů řízení 38 724,40 Kč a sestává se ze zaplaceného soudního poplatku za podané odvolání (1 800 Kč), z odměny za tři úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. g), k) advokátního tarifu do 31. prosince 2012 (podání odvolání, účast při ústním jednání odvolacího soudu dne 7. února 2012 a 19. března 2012) po 3 050 Kč; k tomu tři režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu do 31. prosince 2012, dále cestovní výdaje dle § 13 odst. 1 advokátního tarifu do 31. prosince 2012 ve výši 1 340 Kč (dvakrát cestovné vlakem Olomouc – Praha a zpět, včetně MHD), z náhrady za promeškaný čas ve smyslu § 14 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. prosince 2012 ve výši 3 200 Kč (2 x 16 půlhodin po 100 Kč); dále odměna za dva úkony právní služby po 4 050 Kč dle § 11 odst. 1 písm. g), k), odst. 3 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. ledna 2014 (účast u jednání odvolacího soudu dne 4. a 5. října 2021) a odměna ve výši jedné poloviny za jeden úkon právní služby 2 025 Kč (závěrečný návrh), k tomu tři režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. ledna 2014, dále pak dle § 14 advokátního tarifu náhrada za zmeškaný čas ve výši 3 300 Kč (celkem 33 půlhodin po 100 Kč), cestovní výdaje dle § 13 odst. 1 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. ledna 2014 ve výši 1 601 Kč (dvakrát cestovné vlakem Olomouc - Praha a zpět, včetně MHD), navýšené o DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř.
60. Za řízení před dovolacím soudem činí náhrada nákladů řízení 14 053,50 Kč a sestává se ze zaplaceného soudního poplatku za podané dovolání ve výši 10 000 Kč, odměny za 1 úkon právní služby ve výši 3 050 Kč dle § 11 odst. 1 písm. k) advokátního tarifu ve znění účinném do 31. prosince 2012 (podání dovolání), k tomu jeden režijní paušál 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, navýšené podle § 137 odst. 3 o. s. ř. o DPH.
61. Celkem náhrada nákladů řízení za řízení před soudy všech stupňů činí částku 82 259,90 Kč.
62. Ostatní navrhovatelkou uplatněné náklady řízení vzniklé v řízení před soudem prvního stupně a v odvolacím řízení odvolací soud nepovažuje za náklady potřebné k účelnému uplatňování práva navrhovatelky, a to z níže uvedených důvodů.
63. Odvolací soud má v poměrech projednávané věci za to, že není namístě aplikovat ustanovení § 12 odst. 1 advokátního tarifu o navýšení mimosmluvní odměny, nejde o mimořádně obtížné a časově náročné úkony.
64. Přípisy a žádosti navrhovatelky ze dne 10. října 2005, 18. února 2009, 18. května 2009 a 8. dubna 2010 adresované soudu, jakož i vyúčtování nákladů řízení, nelze dle odvolacího soudu považovat za úkony právní služby. Jde o komunikaci se soudem prvního stupně, kdy navrhovatelka soudu vrací jí omylem zaslané listiny, jakož i jí soudem poskytnuté listiny, sděluje, že trvá na projednání věci či žádá o obstarání důkazů soudem. Tyto úkony odvolací soud, včetně podání obsahujícího vyčíslení nákladů řízení, nepovažuje za účelné úkony právní služby.
65. Co se týče požadované náhrady nákladů řízení za čtyři úkony právní služby spočívající v nahlížení a studiu spisu – dne 12. září 2005, 22. května 2009, 29. července 2009 a 13. ledna 2021, včetně požadované náhrady za zmeškaný čas a cestovné, odvolací soud předně uvádí, že za tento úkon advokátovi zpravidla odměna nenáleží. Lze ji přiznat pouze ve výjimečných případech, bude-li takový postup s ohledem na konkrétní okolnosti případu, při zohlednění zejména nezbytnosti a účelnosti postupu, ospravedlnitelný (například založí-li protistrana do spisu značné množství listin, s nimiž nemá účastník možnost se jinak seznámit krátce před jednáním ve věci). Soud přiznává odměnu pouze za účelné úkony právní služby. Účelnost toho kterého úkonu právní služby je přitom posuzována podle konkrétních okolností každého případu (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. září 2014, sp. zn. 25 Cdo 1610/2014, ze dne 29. července 2015,

sp. zn. 25 Cdo 1748/2015, ze dne 8. září 2015, sp. zn. 22 Cdo 1176/2015 či náleží Ústavního soudu ze dne 8. března 2021, sp. zn. I. ÚS 4012/18). V projednávané věci odvolací soud však předpoklady pro tento výjimečný postup neshledal.

66. Dne 12. září 2005 (č. l. 29 spisu) nahlédla právní zástupkyně navrhovatelky do spisu krátce poté, kdy došlo k převzetí právního zastoupení, kdy lze mít za to studium spisu je zahrnuto v úkonu právní služby převzetí a přípravy zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb. V uvedené době bylo ve spise založeno vyjádření společnosti k návrhu, které bylo navrhovatelce řádně doručeno. Dne 22. května 2009 (č. l. 148 spisu) právní zástupkyně navrhovatelky nahlédla do spisu a pořídila kopie tam specifikovaných listin. K nahlížení do spisu došlo v situaci, kdy předmětné řízení bylo usnesením soudu prvního stupně ze dne 22. března 2006, č. j. 25 Cm 91/2004-133, přerušeno do pravomocného skončení řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 Cm 55/2004 o určení neplatnosti smluv. Uvedené řízení bylo zastaveno z důvodu zpětvzetí žaloby navrhovatelkou. Soud prvního stupně v reakci na tento procesní úkon učiněný navrhovatelkou v uvedeném řízení, tuto požádal o sdělení, zda v projednávané věci na podaném návrhu trvá či nikoliv. Ve spise tudíž nemohlo dojít k žádným pro řízení významným změnám. Kopie listin, které byly právní zástupkyní navrhovatelky pořízeny, jsou však listiny, které byly navrhovatelce, resp. její právní zástupkyni soudem prvního stupně zaslány (např. usnesení soudu prvního stupně, vyjádření společnosti), popř. jde o kopie části podání a příloh předložených samotnou navrhovatelkou. Další nahlížení do spisu se uskutečnilo dne 29. července 2009 (č. l. 168 spisu). Od předchozí doby nedošlo v řízení k žádným procesním úkonům, vyjma žádosti navrhovatelky o obstarání důkazu datované dne 18. května 2009, došlé soudu prvního stupně dne 7. července 2009 a reakce soudu prvního stupně na tuto žádost datovanou dne 10. července 2009. Další nahlížení do spisu se uskutečnilo dne 13. ledna 2021 (č. l. 478 spisu), tj. v době, kdy byl spis předložen zpět odvolacímu soudu poté, kdy nabylo právní moci usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. května 2019, č. j. 27 Cdo 5127/2017-452, kterým bylo částečně zrušeno usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. března 2012, č. j. 14 Cmo 487/2010-373, a v tomto rozsahu byla věc vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení. Veškerá podání byla v uvedené době navrhovatelce řádně doručena. Odvolací soud nařídil k projednání odvolání navrhovatelky jednání na 24. listopadu 2020, které bylo odročeno z důvodu nepříznivé epidemiologické situace na neurčito. Následně bylo jednání před odvolacím soudem nařízeno na 16. února 2021. O všech termínech jednání, jakož i o jejich odročení, byli všichni účastníci řízení řádně a včas informováni. Dne 11. ledna 2021 právní zástupkyně požádala o umožnění nahlédnutí do spisu dne 13. ledna 2021, neboť v uvedený den plánuje služební cestu do Prahy. V uvedený den do spisu bylo nahlíženo (č. l. 478 spisu). Byly pořízeny kopie listin, částečně identické jako dne 22. května 2009, další listiny – zejména usnesení o přerušování řízení, protokoly z jednání před soudem prvního stupně i odvolacím soudem, vyjádření k odvolání, byly však navrhovatelce, resp. její právní zástupkyni řádně doručeny. Další listiny (vstup Městského státního zastupitelství v Praze do řízení, přípis Nejvyššího soudu, ukončení právního zastoupení společnosti či úřední záznam o změně věc rozhodující předsedkyně senátu), jejichž kopie byly pořízeny, jsou listinami nemajícími vliv na věc samu.
67. Proto odvolací soud v poměrech projednávané věci za nahlížení do spisu odměnu jako za samostatný úkon nepřiznal, rovněž tyto uplatněné náklady řízení nepovažuje za potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva.
68. Další požadované hotové výdaje – správní poplatky, poštovné, parkovné - nebyly doloženy; doklady o jejich platbách nejsou ve spise založeny. Nelze je tudíž považovat za účelně vynaložené náklady řízení v nadepsané věci.

69. K požadovaným nákladům za řízení před Ústavním soudem odvolací soud odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 3. března 2020, sp. zn. III. ÚS 2118/19. Ústavní soud není s ohledem na ústavní vymezení svých pravomocí v čl. 87 Ústavy součástí soustavy obecných soudů, a jeho postavení ve vztahu k obecným soudům je limitováno čl. 83 Ústavy. K přiznání jejich náhrady je oprávněn postupem podle § 62 odst. 4 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, pouze Ústavní soud. Proto odvolací soud tyto náklady řízení navrhovatele nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné jen za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř.; lze je podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Praha 5. října 2021

Mgr. Kateřina Horáková, v.r.
předsedkyně senátu

**Jana
Kalousk
ová**

Digitálně
podepsal Jana
Kalousková
Datum:
2021.11.12
09:10:39 +01'00'